

IsabellaStd.otf
Isabella Std

aáäbcčđđeéěfghijklł́mnňoóôöpqrŕřsšł́uúûüwxyýzž

0123456789

- 3 -

○ Cézarei žil istý muž menom Kornélius, stôlnik kohorty, zvanej Štalská. Bol nábožný a bohobojný s celým svojím domom. Dával veľa almužien ľuďu a ustanoviť sa môdli k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoluđní videl jasne vo viðení Božieho anjela, ako prichádza k nemu a oslovouje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľaðel a prelaknutý povedal: „Čo je, Pane?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužny vystúpili pred Božiu tvár a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odišiel, zavolal si dvoch služov a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, všetko im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď bol na ceste a blízili sa k mestu, Peter vyšiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď vyladol, chcel jesť. Kým mu pripravovali, padol do výtrženia. Videl otvorené nebo a zostupoval akúsi nádobu, ako veľké prestieradlo, spúštané za štyri rohy na zem. Boli v nej všecky druhy štvornožcov, zemeplazov a nebeské vtáctvo. I zaznel mu hlas: „Peter, vstaň, zabijaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nijakým činom, Pane, veď som nikdy nejedol nič poškvrnené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh očistil, ty nenazývaj poškvrneným.“ Toto sa opakovalo tri razy a hneď bola nádoba vzatá do neba. Kým bol Peter v rozpakoch, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a dopytovali sa na Šimonov dom. Zavolali a pýiali sa, či tam býva Šimon s prímením Peter: Ako Peter premýšľal o viðení, Duch mu povedal: „Mladajú ťa traja muži. Vstaň teda, zidol a bez vähania chod s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zišiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kvôli čomu ste prišli?“ Oni povedali: „Stôlnik Kornélius, spravodlivý a bohobojný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, dostał pokyn od svätejho anjela aby si sa pozval do domu a vypočul tvoje slová.“ Zavolal ich teda dnu a pohostil. Na druhý deň vstal a šiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprevádzali. O ďalší deň prišiel do Cézarey. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vyšiel v ústrety, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zdvíhol a povedal mu: „Vstaň, aj ja som len ľovek.“ Ako sa s ním rozprával, vošiel dnu a našiel tam mnoho zhromaždených. I povedal im: „Vy viete, že Žid sa nesmie spoliť ani stretnúť s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškvrneným alebo nečistým ľovekom. Preto som prišiel bez vähania, keď ste ma pozvali. A pýtam sa, kvôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sú to štyri dni práve v tuto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoluđní modlil vo svojom dome. Tu predo mnou zastál muž v bielom odevе a povedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na tvoje almužny. Pošli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Hneď som teda poslal po teba a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my všetci tu pred Božou tvárou, aby sme vypočuli všetko, čo ti Pán prikázal.“ Očedy Peter otvoril ústa a povedal: „Naozaj poznávam, že Boh nenadŕža nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivo. Synom Izraela zosnal slovo a zvestoval pokoj skrze Ježiša Krista; on je Pánom všetkých: Vy viete, čo sa počnúc od Galilej po krste, ktorý hľasal Ján, dialo po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätym a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval všetkých posadaných diablotom, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami všetkého, čo urobil v judejskej krajinie i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho treťeho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil – nie všetkému ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstaní jedli a pili. A prikázal nám, aby sme ľudu hľásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovil za sudsca živých i mŕtvych. Jemu vydávajú všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie hriechov každý, kto v neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil Duch Svätý na všetkých, čo počúvali slovo. A veriaci z obrezy, čo prišli s Petrom, žasli, že sa dar Duchu Svätého vylial aj na poľanov, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velebiť Boha. Očedy Peter povedal: „Môže ešte niekto zabrániť, aby boli vodou pokrstení tí, čo dostaľi Duchu Svätého tak ako my?“ A rozkázal ich pokrstiť v mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekolko dní zostal.